

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۳ می ۲۰۱۶

شپږديرشم مجلس (په کړوکی اخلاص)

۵۴۵ هجری قمری کال درجب په دوهمه دسی شنبی په ماښام ، شیخ عبدالقادر گیلانی (رضی الله تعالی عنه) په مدرسه کی داسی وفرمایل: دادنیا دهغه بازار په خیر ده چی یوساعت وروسته به هیڅوک هم پکی پاته نه وی. دشیپي لخوایې اوسیدونکی تری کده کیږی. زیاروباسه ترڅو په دی بازارپرته له هغه څه نه چی سبا به دقیامت په بازارکی خرید اوفروش شی ، رانه نیسی. ځکه په هغه بازارکی کامل ناقد اوخبره شتون لری، چی ښه او بد کالی، غوره اوناغوره سره بیلیوی.

په کړو کی اخلاص هغه متاع ده چی درته به گټوره وی، ولی له بده مرغه هغه ستاسره لږوینم. ای دخدای بنده عاقل اوسه اوبیره مه کوه، ځکه په عجله اوشتاب سره درته څه لاس ته نه درځی. صبروکړه ترڅو دهرڅه مناسب وخت راشی، اوپه هغه څه چی اراده دی کړی ورسی.

هوښیار اوسه اودخدای له مخلوق سره په ادب چلند وکړه. په خلکو ستم مکوه، او هغه څه چی ستا حق ندی مه غواړه. ترڅوچی دخدای له لوری درته فرمان نه وی صادرشوی، دکوم شی په اخیستلو نه بریالی کیږی. هیڅوک نشی کولای چی دره کومه زره اوپا بدره، نه قطره اونه دریاب درته اعطاء کړی، مگرپه اذن دباری تعالی، اودده دفرمان اوجازی په صدورسره. هوښیار اوسه، ځکه هوښیاری تا دحق دذات پروراندی پایداره ساتی. اوپوه شه چی ویشل شوی روزی دده دقدرت په لاسونو اودده په اختیار اواراده کی ده.

وای پرتا! په کومسترگو غواړی سبا دحق په حضورکی حاضرشی؟ پداسی حال کی چی په دنیا کی تل پرده معترض وی، خلکوته مخ اړوی، له ده څخه په تینسته کی وی، اوخپلی اړتیاوی دی له خلکو غوښتی. پوه شه چی له خلکو دارتیاو غوښتنه یوله هغو عقوباتو څخه دی چی بنده په دنیا کی پری گرفتاریږی، اوالبته داعقوبت دگناهونوپه پاداش کی دخلکو لمن نیسی. اوپه داهم پوه شه چی داسی غوښتونکی دیرلږخپلو غوښتنو ته رسیری اوبریالی کیږی، بلکه اکثری دنورو له بی میلی اوکراهت سره مخ کیږی. یوله ډیرو سختو عقوباتو څخه دادی چی دنیز لاس نوروته اوردکړی، او هغه تاپه خواری سره ورتی. ای دخدای بنده، ترټولو ښه شی چی تاته بی وایم دادی چی له خلکو څه ونه غواړی اوپه هغه کارچی ورسره بلد نه بی اونه دی دی آزمایلی ، لاس پوری نکړی.

که په عطا او بخشش قادری، نو پرته دمزدوری له تمی یی ترسره کړه. دخلکو خدمت پرته له مزده اومنته ترسره کړه. خکه د(اولیاء الله) قوم په توگه عمل کړی و. اوپه دنیا و آخرت کی یی ددی پاداش ترلاسه کړی، اودمولا د لطف او عنایت مشمول گرځیدلی.

(ای دخدای بنده) هرکله که له اسلامه لیری وی، پوه شه چی مومن نه یی اوله ایمانه تش یی، هرکله که ایمان ونلری، ایقان هم نلری، اودایقان نه درلودل ددی موجب گرځی چی دخدای له پیژندگلوی پاتی شی. دا هغه مرتبی اودرجی دی چی باید لومړی: په ټوله سره اسلام ته راشی، په ټولو احوالاتوکی عزوجلّ خدای ته تسلیم اوسی، دشرعی حدود اوموازین په درستی سره رعایت کړی، اودخلق اوخالق پروراندی حسن ادب رفتاروکړی، ددی درجاتو په لاس ته راورلو اوددی منازلو په طی کولو سره کیدای شی چی مقصود ته ورسیری.

مه پرځان ظلم کوه اونه په نورو، خکه ظلم ظلمات دی، ددنیا و آخرت تیاری. ستم مخ تیاره اوزره تورو. پس مه ظلم کوه اونه دظالم سره مرسته، خکه رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(يَتَادِي مُنَادٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ آيِنَ الظَّلْمَةِ؟ آيِنَ مَنْ لاقَ لَهُمْ دَوَاءً؟ اِجْمَعُوهُمْ وَاَجْعَلُوهُمْ فِي تَابُوتٍ مِنْ نَارٍ)**-«دقیامت په ورځ به منادی ناری کړی: چیری دی ستمگران؟ چیری دی هغوی چی په دواتوکی یی لیکه پرته ده؟ ټول راتول کړی اوداوپه تابوت کی یی ځای کړی».

صبردنصرت موجب اودمقام اوعزت دلوروالی باعث گرځی. لویه خدایه له تاغوارو ترڅومونردصابرانوپه لیکه کی حساب کړی، اوله تاغوارو ترڅو مونږ دتقوی اوله خلکو څخه دبی نیازی په جاده راهنمایی کړی، اولدلیروالی حجاب موله سترگولیری کړی، ترڅو هر زمان په تامشغول و.

دخدای اوځان ترمنځ موواسطی لیری کړی، چی پردوی تکیه کول پرته له بی ځایه هوس څخه بل څه ندی. اوپوه شه چی قدرت اوځواکمنی نه ترلاسه کیری، الا دتبارک وتعالی په غوښتنه.

ای منافقه، ترڅوریا اونفاق؟ دهغه چالپاره چی دوه مخی کوی، څه گټه او عنایت به درته درکړی؟ ای وای پرتا! آیا له خدایه نه شرمیری؟ اودده په لقاء ایمان نلری؟ په ظاهره دخدای عبادت کوی ولی زړه دی بل ته متمایل دی. له ده سره نیرنگ کوی، ولی هغه دی له حاله خبردی. راوگرځه، اوڅپل نیت اصلاح کړه، زیاروباسه ترڅوپرته له درست نیته کومه گوله ونه خوری، گام وانځلی، اوکوم کارونکړی.

دحق په لاره کی ځان اصلاح کړه، ترڅودی ټول کړه اووره خاص ده لره وگرځی، اودعبادت رنځ درڅخه لیری شی، اوصالح عمل دی خوی اوسرشت وگرځی. هرکله که عبودیت اوبندگی خاص خدای لره وی، نوترسره کول یی نور رنځ اوزحمت نلری، خکه شخص مولاته متوسل کیری، اوهرڅوک چی مولاته متوسل شو، هغه به دظلمت حجابونه دده له سترگولیری کړی، اوخلکو ته یی نه اړکوی. دسفررنځ ترهغی وی چی سړی په لاره کی وی، ولی هرکله که مقصد ته ورسید، اودحق دقرب پرباب یی نزول وکړ، ټول کړاونه اورنځونه برطرف کیری، دانس مقام په زړه کی ځای نیسی، لومړی لربیا رشدکوی اودپیری، ترڅو چی زړه دمولا دحب څخه پک شی اودغیرولپاره پکی ځای پاته نشی. که دی مقام اومنزلت ته درسیدو په هیله یی، دخدای اوامر په درستی سره ترسره کړه، اوله هغه څه چی یی نهی کړی لیری والی وکړه، اوپه ټولو مرحالوکی: نیک اوبدو، بدایی اودرویشی، عزت اودنلت، دبلاودنزول پروخت، اوددنیا و آخرت په ډیرو نورو چاروکی ځان ده ته تسلیم کړه، اعمال دی خالصانه دخدای درضا لپاره ترسره کړه اودهیڅ مزدوری تمه هم مه کوه، اوپوه شه چی دمومن ترټولو لویه مزدوری دحق دذات رضایت ترلاسه کول دی، اوپه دنیا او عقبا کی دده قرب دی، په دنیا کی دزړه اوباطن په سترگو اوپه آخرت کی دجسم په سترگو.

درست عمل ترسره کړه اودمزدوری تمه هم مه کوه، که زړه وی که بدره، که لږوی یا ډیر، اعمالو ته مه گوره، بلکه داسی اوسه چی اعضااوجوارح دی ټول متحرک وی، ولی زړه دی خدای ته متوجه وی. هرکله که دی منزلت ته

ورسیدی، داسی سترگی به ولری چی په هغی سره ټولی پتی ولیدای شی، په دی حال کی به معنی دظاھر په صورت، اوغایب به حاضر وگوری. هرکله که بنده خالصاً اومخلصاً دخدای لپاره عمل ترسره کړ، ټول وجود به یی په ایمان اویقان اومعرفت اودحق په قرب بدل شی، تیاری به یی له سترگو لیری شی. درونی کدورتونه به یی ورک شی، پرته له نفسه به زړه، اوپرته له زړه به دسراویاطن اوپرته له وجوده به فناته ورسیری. له ټولی دنیا اومظاھرو به یی غایب شی، اویوازی به دعرّوجلّ خدای دانس په هکله فکرکوی. ترڅودانس دکمال حد ته ورسیری، یوگام له خلکو لیری شه، ځکه له دوی څخه درته کومه گټه وټه نده منصوره، اونه کوم زیان، دادی څوڅوخلی آزمویلی. یوگام دنفسانی غوښتوندارضاء څخه لیری شه، اودحق خواته راشه، دادی هم آزمویلی. پوه شه چی نفس اوخلق دوه داوردریابه دی، اودوی ویرونکی شیلی دی، په ټینگ عزم اوارادی سره ځان له دی مهلکی څخه راوباسه، ددی مهالکودرد اودوا له خدای پاک سره دی، دهر درد درمان دحق تعالی سره دی، پرته له ده څوک دآلاموپه شفا قادره ندی.

که دپرتنهایی صبروکړ، نودانس مقام ته به ورسیری، که په فقر اوتنگدستی شکبیا وی، شتمن به شی. دنیا ترک کړه اواخرت طلب کړه، وروسته دمولا قرب، خلق پریرده اودخالق خواته را وگرځه.

وای پرتا! خلق اوخالق په یوه زړه کی نه جمع کیږی، دنیا اواخرت په یوه زړه کی نه ځائیږی، یاخلق، یاخالق، یادنیا، یا آخرت. بنایی تصورکړی چی ممکنه ده خلق په ظاھر کی وی، اوخالق په باطن کی اودنیا هم په لاس کی اواخرت هم په زړه کی ځای ونیسی، ولی پوه شه چی دوه محبته په یوه زړه کی ځای نشی نیولای. زړه ته دی وگوره، که دنیا غواری نوآخرت تری وباسه، اوکه آخرت ته لیواله وی نودنیا له زړه وباسه، اوکه یوازی دمولا غوښتونکی یی، دنیا اواخرت دواړه له زړه وباسه، ځکه که یوه ذره حب ددنیا په زړه کی ولری داخرت نعیم به ونه گوری، اوکه دی له آخرته ذره په زړه کی وه، نودحق قرب ته به ونه رسیری، پس عاقل اوسه، اوپرته دصدق له گامه دده درگاه ته مه راځه، ځکه هغه بصیر ناقد دی، نیک اوبد په ښه توگه سره جلاکوی.

وای پرتا! خپل عیبونه له خلکو پټوی ولی له خالق څخه باک نلری. څرنکه کولای شی هغوی وپوښی، پداسی حال کی چی ډیر ژربه دخلکو پروراندی ستا دریا اوتزویر پرده څیری شی، او هغه څه چی دی پټول، لوڅ به شی. هغه څه چی دی په اعمال نامه کی ثبت کړی، سبا به له هغی خبرشی. ای چی په نادانی سره دی دزهرو په خوړلو لاس پوری کړی، ډیر ژربه دهغی اثرستا په وجود کی ظاھر شه. پوه شه چی حرام خوراک دزهرو په څیردی چی په وجودکی دی اچوی، اودشرک اوسپاس ترک کول هغه زهردی چی خپل دین دی پری مسموم کړی. ډیر ژربه دی متعال خدای په تنگدستی اوفقرسره مخ کړی، چی نوروته اړشی، او هغوی به هم هیڅ شفقت درباندی ونکړی. ای چی دعلم عمل دی له یاد ایستلی، ډیر ژربه هم علم له لاسه ورکړی اوهم به یی برکت ستا له زړه ووزی، ای نادانانو، که مودخدای له دی عقوباتوڅخه خبروای، نوخوامخوا به مودخلق اوخالق پروراندی حسن ادب مراعات کړی وای، اوله هغه څه نه چی په تاسو اړه نلری، لیری والی کړی وای. یوه له صالحینوڅخه ویلی: یوه ځوان می ولید چی گدایی یی کوله، ورته ومی ویل که دی کارکولای نوښه به وای، ولی پوه شه چی دشپي لمونځ(تهجدلمونځ) دترک کولو په وجه په دی حال گرفتاره شوی یی.

(ای دخدای بنده) له هغه څه نه چی په تا اړه نلری، لیری والی وکړه. دنفس هوا له زړه وباسه، ترڅو دتیاروپرځای صفا اوروښنایی ورننوځی. قال الله عزوجل: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ) -«خدای دهغه قوم وضع نه بدلوی، ترڅو دوی خپله ددی بدلون وسایل برابرکړی. سوره رعد. آیه ۱۱».

انسانانو اوواری، ای خلکو اوواری، ای مکلفینو، ای هوښیارانو، دباری کلام اوواری، هغه ترټولو صادق ویاند دی. په خپل ځان اونفس کی بدلون راولی، هغه څه چی ناوړه دی هغه له ځانه لیری کړی، ترڅو هغه څه ته چی ستاسو په

خير اوصلاح وى اوور سره علاقه لرى ، ورسيرى. اى پرځاى پاته، په پښو ودرېزه، په نيك عمل لاس پورى كړه، ترڅوچى دخداى لورى ته لاره شته، له هغى غفلت مه كوه. له خدايه مرسته وغوره ترڅو دنفس په صلاح كى درسره ملتيا وكړى. پر اماره نفس دى واكمن كړى، او كه نه نفس به دى ترڅيټه لاندې كړى. نفس په دنيا په زشتى امر كوى او په آخرت كى سرزنشگره دى. له هغه نه چى تا دخداى له ياده غافلوى ، وتښته، داسى چى له يوه څيرونكى حيوان څخه تښتى. نيك كار ترسره كړه ترڅو گټه تر لاسه كړى. په هر چا چى خداى گران وى، دى به هم په خداى گران وى. هر چاچى دخداى دقرب قصد وكړ، هغه ته به ورنږدې شى. خداى پيژندنه په ځان پيژندنه كى وگوره، له ما واورى او خبرى مى ومنى. پرته ستاسو له خير او فلاح څخه بل څه نه وایم. كه دا آخرت غوښتونكى وى، هغه به له خدايه درته وغواړم، هغه څه چى وایم ستاسو په گټه دى، نه زما په نفع. يوه كلمه په خوله نه راوړم، الاچى دخداى درضا وړوى. له دنيا و آخرت څخه دخان لپاره څه نه غواړم، خداى زما دخبرو په صدق پوه دى، هغه په ټولو پټو خبردى. راشى زه ستاسو دارزونى محك اودنيكو اوبدو معياريم.

اى منافقه، ترڅو خوله له بى ځايه خبرو نه بندوى؟ ترڅو وايى زه؟ ته څه يى؟ واى پرتا! له خدايه غيرونه گورى اوداعكوى چى قرب ته رسيدلى يى، له نوروسره انس اخلى اودخداى دانس مدعى يى؟ خپل نفس په داسى حال كى چى معارض دى، راضى بولى، صابره يى بولى، پداسى حال كى چى په تښته كى دى، دى تابى اوبى قرارى په حال كى. ترڅوچى دى دوجودغوښى دبلو اوافاتو په آمبوروشكول شى، اودرد احساس ونكړى، اوزره دى خداى ته پريږدى، اوددنيا حب له زړه وباسى، اوځان نيست اونا بود وبولى، اوسرترپايه دخلكو په خدمت كى اوسى، اوله ټولو منهياتو ليرى والى وكړى، نبايد هيڅ خبره وكړى، اوپوه شه چى ترڅو دامقامات طى نكړى، كوم ځاى ته نه رسيرى. عزّ وجلّ خداى دبنده ظاهرته نه گورى، بلكه دهغى باطن په نظر كى نيسى، اودعبد باطن عبارت دى له: اعتقاد په توحيد- اخلاص، ددنيا مينه له زړه ايستل، اوله هرڅه نه ليرى والى كول. اوهركله كه بنده دى حال ته ورسيد، خداى ته به هغه گران وى، اودقرب مقام ته به يى ورسوى، اوپرنورو به لوړوالى وركړى.

اى واحده خدايه، مونږ خاص دخان لپاره وگرځوه، خلكو ته موله اعتنا وژغوره، زمونږ دعاوى په خپل فضل اورحمت سره اجابت وفرمايه، زړونه مو له ككړتيا پاك كړه، كارونه موراته سهل اوسانه وگرځوه، پرځان مومونس كړه اوله غيروموليرى كړه. ټول فكرونه موپه يوه كى سره راټول كړى، چى هغه يوازي سنا ذكر او فكروى، اوپه دنيا و آخرت كى موپه خپل قرب سره مقتخره كړى.

«ربنا آتنا فى الدنيا حسنه وفى الاخره حسنه وقناعذاب النار» آمين.